

Statsministeren (Stærning): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har været fraværende, da jeg talte før, og gentog derfor et Spørgsmaal, som jeg har besvaret udførligt, men jeg skal af Hensyn til det ærede Medlem gentage Besvarelsen. Aarsagen til, at dette Lovforslag er betegnet som en Helhed, er den, at der ikke vilde være nogen Mening i kun at placere nogle besiddende Dele af Befolkningen ved Gavebordet, men at det var rimeligt, at nogle af dem, der har ofret noget paa Arbejdsløsheden, ogsaa fik Plads ved Bordet. Dernæst har jeg gjort opmærksom paa, at der indenfor de to Led af Lovforslaget kan forhandles om Enkeltheder; jeg har saaledes udtrykkeligt sagt, at Pumperlaget ikke vilde være i Stand til at vælte Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Men alt dette har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller desværre ikke hørt, da jeg sagde det første Gang.

Der er fremsat Ønsker om at faa Oplysninger i et Udvalg. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke har spurgt om Oplysningerne her, da det jo er muligt, man kunde have givet dem paa Stedet. For øvrigt kan jeg ikke se, at noget af det, man vil have Oplysninger om, trænger til yderligere Oplysninger end dem, der er givet i Bemærkningerne. Derfor forstaar jeg ogsaa særdeles vel de Antydninger om Villighed til Forhandling, de to ærede Ordførere for henholdsvis Venstre (Krag) og Konservative (Christmas Møller) har givet, nemlig at man pure afviser første Led af Lovforslaget, men at man er særdeles villig til at forhandle om, hvor meget der skal sættes paa Bordet for den besiddende Bondestand. Men paa den Basis har vi ingen Interesse i at forhandle.

Der er paa ny gjort nogle Bemærkninger om Spørgsmaalet om Rigsdagens Hjemsendelse og Muligheden for at blive færdig inden Paaske. Jeg forstaar ikke, hvad det har med den foreliggende Sag at gøre, men det synes at interessere de to Ordførere.

Jeg skal da ogsaa her gentage; at jeg, da jeg gik til Forhandling med Partiformændene, gik derhen for at sige: Der ligger de og de Sager i Landstinget, og jeg kan ikke skønne, at Landstinget er i Stand til at blive færdigt paa de to Dage — eller hvor meget der nu var til Rest inden 1. April —, og derfor gaar jeg ud fra, at det vil være nødvendigt at fortsætte. Det, jeg ønskede, var ikke at faa Rigsdagen sluttet til Paaske, men at faa Formændenes Erklæring om, at de var indforstaaet med, at der skulde fortsættes, og derfor drøftede jeg paa det paagældende Møde ogsaa Datoen for, hvornaar Rigsdagen saa skulde

hjemsendes, nemlig den 25. April, og det var Partiformændene enige i. Jeg erindrer, at en af Formændene tydeligt sagde: Det er Ministeriet, der afgør, hvornaar Rigsdagen sendes hjem, og ikke os. Saa det ærede Medlem kan i hvert Fald ikke fra det Møde have den Opfattelse, at jeg var gaaet derhen for at faa de Herrer Formænd til at skynde sig med at gøre Rigsdagen færdig inden 1. April. Jeg var ganske klar over, at det slet ikke kunde lade sig gøre.

Jeg tror, det vilde være ørkesløst at spille Tid paa at svare paa de øvrige Bemærkninger.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte sin Forbavelse over, at jeg havde sagt, at det maaske var nødvendigt at overlade Administrationen af de store Mergelbevillinger til en anden Institution end Hedeselskabet, fordi det forekom mig, at Hedeselskabet saa temmelig ensidigt paa de Spørgsmaal, og det ærede Medlem efterlyste, med hvilken Begrundelse jeg var fremkommet med en saadan Udtalelse. Jeg kunde i denne Forbindelse egentlig henvise til min første Tale, i hvilken jeg efter min Mening klart og tydeligt har gjort Rede herfor, men jeg skal gerne gentage de tre Punkter, som har været afgørende for min Bedømmelse.

For det første blev der i Februar 1926 givet Hedeselskabet Meddelelse om, at Statsbanerne var gaaet ind paa en Nedsættelse af deres Fragter med 15 pCt. til Mergeludkørselen, og samtidig paalagde vi Selskabet, at det saa maatte søge overholdt, at Privatbanerne ikke fik større Tilskud pr. Kilometer, end der blev udbetalt til Statsbanerne, men Resultatet er blevet, at der nu bliver udbetalt 100 000 Kr. mere aarligt, end hvis dette Paabud var blevet overholdt.

Dernæst blev det vedtaget efter Indstilling fra Hedeselskabet og Mergelforeningerne, ikke i min Regeringstid, men da det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var Landbrugsminister, at Minimumsfragten kunde nedsættes, naar man kunde holde sig indenfor det Beløb, som var bevilget paa Finansloven, nemlig 450 000 Kr. til Udkørsel baade af Mergel og Kalk. Denne Vedtagelse skete altsaa før min anden Ministertid. Da jeg saa i Fjor var traadt til, fik jeg en Anmodning fra Hedeselskabet om at forhøje Tilskuddet med 300 000 Kr., uden at der blev givet mig nogen som helst Meddelelse om, at en Betingelse for at gaa ned med Minimumsfragten den Gang var, at man saa skulde holde sig indenfor de 450 000 Kr., og at en